Ekmeleddin İhsanoğlu Tercihinin Analizi: Başkanlık Sistemi mi Parlamenter Sistem mi?

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ [1] Zaman: Çar, 18/06/2014 - 14:02

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünsün

Cumhurbaşkanlığı seçimi için **ilk aday** ortaya çıktı. Çatı diye formüle edilen ve kulislerde kim olabilir diye senaryosu konuşulan aday Ekmeleddin İhsanoğlu. Aday ilan edilir edilmez, bildiğim bir ismi duyduğum için acaba ne olur diye düşünüyordum ki sosyal medyada ata sporumuz linç çoktan başlamıştı. İsmiyle dalga geçenlerden alın, İslam Konferansı Eski Başkanı olması hasebiyle "gerici, yobaz, cumhuriyet düşmanı" lafları gırla gidiyordu. Durdum. Bu kadar birbirimize girmeyi ne zaman öğrenmiştik, bunu düşündüm. Bir süredir yürüyen ötekileştirme ve doğal kaşınmış çıktısı nefret çatır çatır işliyordu. Solculuğundan zerre şüphe duymadığım insanlar dahi "bu ne,, şaka mı, adam mı kalmadı, köşke bir gerici aday mı gösterilir?" minvalinde yazılar yazıyordu. Şaştım. Sanki solun içinde ülkenin %60-70 ini çekebilecek aday var da gösterilmedi mi diye kendime söylendim durdum.

Meydanlarda "biliyorsunuz bu adam Alevi" dedikten sonra yuhalatılan bir adam, İslam Konferansı örgütü eski başkanını aday göstermişti. Bu tam da sosyolojinin siyasete cevabı. İsim üzerinde CHP içerisinde yeterince tartışma yapılmadığını CHP'li vekil ve yöneticilerin söylemlerinde görebiliyoruz. Bu karar, parti içinde çeşitli kurullarda şüphesiz ki ele alınacaktır. Fakat ortaya çıkan reel durum irdelenmeye müsait. Başlayalım:

Çatı'dan Ne Bekledik?

Çatı adayı tartışması başlayınca MHP'nin üçgeni bilinir kılındı. Bu üçgenin kenarına Bahçeli'nin düştüğü notun İhsanoğlu'nda toplandığını görüyoruz. Oysa çatıdan anladığımız sanırım şuydu: Aday bize yakın olsun, kitleleri ikna ederiz. Solcu olsun, Kemalist olsun, Ulusalcı olsun... Niye olsun? Çatı bu değildi. Çatı siyasetin içinden olmayan birisiymiş, öğrendik. Niye olsunu açalım: CHP tabanında kopan fırtınayı izleyince, parti politikalarıyla alakasız biri söylemi öne çıkıyor. Parti'nin oy oranı: %28 Sizin dışınızda % 72'lik bir kitle var. %72'ye %28'in içinden bir tercihi nasıl kabul ettirebilirsiniz ilk soru. İkinci soru da Cumhurbaşkanı anayasa gereği tarafsız olmak zorunda değil mi? Yani, deniyordu ki aday partiden çıksın, biz partili kimliğini bilelim ona göre propagandasını yaparız. Bu Erdoğan'ın tavrının birebir aynısıdır. Erdoğan'ın yarattığı gündemin izinden gitmek muhalefete 12 yıl boyunca muhalefeti getirmedi mi? Hep eleştirmedik mi liderler Erdoğan'ın gündemine göre konuşuyor, kendi gündemleri yok diye. İşte şimdi Erdoğan'ın takip edeceği bir gündem oluştu.

Ortadoğu'da Kimi Tercih Edersiniz?

Hayalperest politikalarla Ortadoğu batağının içine gömülen Türkiye için uluslararası arenada yapılan

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

tahlillerin ortak yönü Erdoğan Türkiye'sinin artık model unsur olmadığı yönünde pekişiyor. Basiretsiz dış politik analizlerle birlikte, 21.yüzyılda hadi gelin Osmanlıcılık oynayalım hayalleri, IŞİD olup burnumuzun dibinde bitti. Erdoğan'ın Ortadoğu'da bir karşılığı yok. Artık eskisi gibi Irak'lı Suriye'li, Mısır'lı çocuklar ellerinde Türk bayraklarıyla kimseyi karşılamıyor. Ama farklı bir isim biliniyor: Ekmeleddin İhsanoğlu. Türkiye'de fazlaca tanınmayan İhsanoğlu'nun ortaya koyduğu tahliller ve görevde geçirdiği dönemde kurduğu ilişkiler bölge ülkelerine ve diplomatik kaynaklara aaa bu da Türk'müş dedirtmiş ve kendisi bir otorite olmuştu. Otorite diyorum, mesela kaç rehine takasında Türkiye adına devreye girdiğini ve başardığını kendisi anlatırsa öğreniriz.

Yeni dönemde Ortadoğu kartları karılırken, Türkiye stratejik önemli bir noktada duruyor. Ancak Erdoğan-Davutoğlu ikilisi için aynı şeyi söylemek zor. Ortadoğu'da mış gibi yapmak hiçbir zaman tutmaz. Ya İran gibi açıktan tavır alırsınız, ya Fransa gibi susar seyredersiniz. Başta Amerika olmak üzere birçok ülke için İhsanoğlu, bu konuda bir kaynak rolünde. Ortadoğu'da denge kurulacaksa İhsanoğlu'na ihtiyaç var. Ve bu ihtiyaç şimdi çok farklı bir durumun öncülü: Cumhurbaşkanı adaylığı

Bir Kral Çıplak Sorusu: İktidar Adayı Nerede?

Herkeste ortak bir algı var: Erdoğan nasıl olsa aday olacak. Güzel, peki hala niye açıklamıyor? 12 yıldır girdiği her seçimden zaferle çıkan ve ülke sosyolojisini olağanüstü iyi çözümleyebilen kadrolara sahip olan Erdoğan, iddia edildiği gibi bu kadar rahat alacağı bir seçime 3-4 ay öncesinden adaylığını koyup, muhalefeti yerle bir etmez miydi? Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı Gül ile görüşmesinde bir kulis sızmıştı: İddiaya göre Gül, Başbakanlık için Bülent Arınç'ı hakkıdır diye önermiş; Erdoğan ise olmaz öyle şey ne hakkı benim adayım Davutoğlu demişti. Son yaşanan Musul olayında görüldüğü üzere Erdoğan'ın çok iyi bildiği ülke sosyolojisi Musul'un faturasını Davutoğlu'na kesti. Haliyle Erdoğan'ın Davutoğlu modeli askıya çıkmış oldu. Bu da Numan Kurtulmuş'un işine yarayan bir durum.

İktidarın Cumhurbaşkanı adayı nerede? Niye açıklanmıyor? Muhalefet beceriksizdir söylemleri bugün itibarıyla çökmüş muhalefet ilk adayı çıkarmış. Üstelik yerel seçimlerin hemen ardından yaklaşık 1 ay, acaba nerede hata yaptık da kaybettik sorularının cevabını ararken, iktidarın Köşk görüşmelerine başladığını da hatırlatalım.

İhsanoğlu ne yapabilir?

Öncelikle şunu söyleyelim. Bir insanın İslam Konferansı örgütü başkanı olması, onu yobaz, gerici yapmaz. Bu konudaki ön yargı çok büyük bir şekilde İslamofobia'ya dönüşmüş gözüküyor. Etnosentrik bir bakışla "bu kim beee, ekmel.. daha adını söyleyemiyoruz la" sözleri düşündürücü şekilde içimize kapandığımızı gösteriyor. El Ezher mezunu olmak, eleştirilip yargılanacak bir şey değil. Aksine El Ezher bu, hafife alınamaz. Profile gelince, İhsanoğlu İslamiyete düşman biri değil, diğer dinlere ve dini olmayanlara da düşman biri değil. Laiklik vurgusunu kaybetmeyecek biri. Gül köşke çıkarken yapılan propaganda, Köşkte eşi türbanlı bir aday olamaz sözüydü. İhsanoğlu'nun eşi türbanlı da değil. Yani baştan aşağı ön yargıyla doluyuz. Oy verecek olanların taleplerini karşılayabilecek seviyede biri. Eleştiriye de açık biri. Erdoğan'a Esad ve Mısır konusunda yanlışsın diyebilecek kadar, güce tapınmaz biri.

Son kertede,

Seçim şuraya gidiyor: Ya Başkanlık Sistemi ve onun Tek adam hayali, ya da parlamenter demokrasi ve sınırlı Cumhurbaşkanı.

Türkiye'nin bu kadar sağcılaştığı, 12 yıldır İslam adı altında hibrit bir düşüncenin dayatıldığı bir yerde, İhsanoğlu'na vurmak işin en kolayı. Evet, ülkede sağcı seçmen yoğunluktadır. Ve evet, sağcı seçmene solcu adaya oy verdirmeniz için, 77 gibi bir ortam olması gerekir. Eleştiri candır, ama kantarın topuzunu da kaçırmasak hepimiz için iyi. Ve bu tablo nasıl ortaya çıktı, CHP nasıl oldu da bu adayı buldu sorusunun cevabı da Uğur Mumcu ustanın RABITA kitabında ayrıntılarıyla yer almakta.

Çatı biraz da bu değil mi?

Hiçbirimizin tamamen sahipleneceği biri olmamalı.

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

Benim adayım da mesela İlber Ortaylı'ydı.

İlker EKİCİ

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

Türkiye'nin Çıkarına Tek Seçenek; Yeni Bir Adaydır!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Per, 19/06/2014 - 10:32

Sevgili İlker

Türkiye'de Başkanlık sistemi mi kurulacak yoksa halen var olan Parlamenter demokratik sistem mi devam edecek; buna Cumhurbaşkanlığı seçimi değil, o ülkenin anayasası karar verir. RT Erdoğan, geçtiğimiz dönemde Başkanlık sistemini içeren yeni bir anayasa için çok çabaladı fakat başaramadı.

Şimdi, mevcut anayasa izin vermediği halde, eğer henüz aday olacağı dahi kesin olmayan RT Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı seçilmesi durumunda nasıl olacak ta Başkanlık sistemi uygulanacak; bunu anlamakta zorlanıyorum.

Hangi sistem olursa olsun bir demokratik sistemde en önemli konu, hükümetin kim tarafından yönetileceği ve denetleneceği konusudur. Mevcut anayasaya göre Cumhurbaşkanı istisnai durumlarda bakanlar kurulluna başkanlık yapabilmektedir. Bu sürekli bir görev değildir.

Bir an için RT Erdoğan'ın cumhurbaşkanı seçildiğini düşünelim. Eğer RT Erdoğan, "gölge" bir başbakanın önünde hükümete kendisinin başkanlık yapmasını sürekli hale getirirse, o zaman bu durum ülkede derin bir siyasi krize neden olur; çünkü mevcut anayasaya göre cumhurbaşkanını denetleyebilecek hiçbir merci yoktur. Oysa mevcut anayasaya göre, başbakanı mecliste muhalefet, soru önergesi, gensoru veya güvenoyu gibi parlamenter demokratik mekanizmalarla denetleyebilmektedir.

Dolayısı ile hükümeti fiilen yöneten ve kontrol eden cumhurbaşkanının hükümetle ilgili bütün eylemlerinin sorumluluğu ister istemez bir başkasına yani "gölge" başbakana yüklenecektir. Bu olgu kaçınılmaz olarak siyasi kriz yaratır.

Temsili demokraside temel unsur, seçmen ile aday arasındaki "güven" dir. Seçmen ile aday arasındaki "Güven" ise adayın seçmen tarafından tanınmış olması ve denenmiş olmasıyla oluşur.

Şimdi "güven" açısından çatı adayı olan İnsanoğlu ile aday olması muhtemel olan RT Erdoğan arasında bir kıyaslama yaptığımız da Cumhurbaşkanı seçilme konusunda kimin şansı çok daha yüksektir? RT Erdoğan 12 senedir bu ülkenin başbakanıdır. Güçlü bir hatip, usta bir demagog tur. Özellikle hükümetine karşı olduğu çok açık olan 17 Aralık operasyonlarına ve son altı aydır aleyhinde yürütülen yoğun ulusal ve uluslararası kampanyaya rağmen 30 Mart yerel seçimlerini başarıyla atlatması bilmiş bir politikacıdır. RT Erdoğan'ın alametifarikası ise İslam dinini siyasette ustaca istismar etmesi, kısaca emperyalizmin "Ilımlı İslam" projesinin lideri olmasıdır.

Bilindiği gibi "Ilımlı İslam" projesi, emperyalizmin fosil enerji kaynak ve ulaşım yollarını kontrol edebilmek için İslam ülkeleri için geliştirmiş olduğu ve 22-23 yıldır uygulamaya çalıştığı bir projedir. Bu projede model ülke "Türkiye" olarak belirlenmiştir.

Öte yandan Çatı adayı Ekmeleddin İhsanoğlu'nun en büyük özelliği; dünya ve Türkiye kamuoyunda tanındığı kadarıyla, İslam Konferansına 24 yıl hizmet eden bir şahsiyet olarak bilinmektedir. Dolayısı

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

ile onun da referansı İslam'dır.

Sonuçta Çatı adayı Ekmeleddin İhsanoğlu'nun RT Erdoğan'a kıyasla, siyasette çok acemi, üstelik çok az tanınmış olması nedeniyle Erdoğan karşısında şansı çok azdır.

Muhalefet çatı adayını açıklamasına rağmen, AKP henüz adayını açıklamamıştır. AKP lideri Erdoğan ay sonuna kadar vakit olduğunu söylemektedir. Neden? Çünkü Erdoğan, artık belli olan muhalefetin çatı adayı İhsanoğlu ile kendisi arasındaki bir cumhurbaşkanlığı seçimin kimin kazanacağına dair anket yaptırmak için en az iki haftaya ihtiyacı vardır. RT Erdoğan'ın siyasetteki başarısının diğer bir önemli unsuru ise, yaptırdığı anketlerle sürekli halkın ve seçmenin nabzını tutmasıdır. RT Erdoğan, Yüksek Seçim Kurulu'nun kendisine yaptığı kıyağa rağmen, yani 'Cumhurbaşkanlığı seçimine adaylık için Başbakanlıktan istifa etmesine gerek yoktur' kararına rağmen, aday olmakta tereddüt ediyor; çünkü o kazanacağından yüzde yüz emin olmak istiyor. Aksi takdirde, yani aday olurda seçimi eskaza kaybederse, başbakanlık kariyeri de tehlikeye girer.

Özetlersek; CHP ve MHP'nin cumhurbaşkanı adayı olarak İslam'ı referans alan birini göstermesi, bir ABD projesi olan "Ilımlı İslam' ın artık Türkiye'de % 88 benimsediğinin işaretidir. Çünkü AKP zaten % 43 oy oranıyla bu projenin asıl tetikçisidir. Şimdi ise toplam % 45 oy alan meclisin muhalefet partileri olan CHP + MHP ise aynı çizgiye gelmiştir.

Sonuçta eğer RT Erdoğan; yaptıracağı ankete bağlı olarak, aday olursa cumhurbaşkanlığını kazanacağı kesindir. Aksi halde ise yani İhsanoğlu'nun kazanması durumunda ise emperyalizm, sadece Türkiye'yi değil, Ekmeleddin İhsanoğlu'nun bütün İslam ve Arap dünyasında tanınan önemli bir şahsiyet olması nedeniyle "Ilımlı İslam" projesi bağlamında diğer İslam ülkelerinde de önemli bir mevzi daha kazanmış olacaktır.

Kısaca her iki adaydan birinin kazanması demek, nihai tahlilde emperyalizmin "Ilımlı İslam" projesinin kazanması demek olacaktır! Bu nedenle "Ilımlı İslam" projesine karşı olan, yurtsever, demokrat, gerçek bir Atatürkçü yeni bir adayın ortaya çıkarılması; halkımızın çıkarına olabilecek tek seçenektir!

cevap

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ Zaman: Cts, 21/06/2014 - 01:06

Yorumunuz için teşekkürler Mehmet Bey. Görüşlerinizin büyük kısmına katılmıyorum. Çözümlemelerinize de katılmıyorum. Ilımlı islam diye bir şeyin Arap Baharıyla bittiğine inanıyorum. Liberal bir denklem kuruluyor diyorum.

Aday konusuna gelince.

Şahsen bildiğim bir isim. Kitaplarını okuduğum, yer yer atıf yaptığım bir isim. Büyük Cihad'dan Frenk Fodulluğuna kitabını öneririm. Siyasal islamcı biri olarak görmüyorum. İnsanların islam adına asla tahammülü olmadığını gördüm. Özellikle de kendini aydınım diye gezdiren büyük bir güruhtan bahsediyorum. Ülke sosyolojisi yalnızca bu taraftan veya yalnızca o taraftan oluşmaz. Yalnızca Atatürkçülere, devrimcilere, solculara, ulusalcılara, milliyetçilere başkan seçmiyoruz. Cumhurbaşanı seçeceğiz. Siyasal islamcı buuuu, diye yerden yere vuran kafanın çarşafa rozet takan kafa olduğunu hatırlatmak boynumun borcudur. Bu yazı bir destek değil, mevcut durum çözümlemesidir. Başkanlık sistemi konusu da defacto uygulanacak bir durum. Anayasa değişikliği gerekiyor ki bu artık mümkün değil.

Saygılar

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

Mesele Antiemperyalist Cephede Yer Almaktır!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Paz, 22/06/2014 - 10:38

Merhaba İlker,

Bu konuda farklı düşündüğümüz ve değerlendirdiğimiz çok açık. Bugün Türkiye dâhil Ortadoğu'da ki mücadeledeki mevzilenme, emperyalizm ile antiemperyalist arasındadır. İster genel, ister yerel veya isterse cumhurbaşkanlığı seçimi olsun, Türkiye'nin olağanüstü politize olduğu bu dönemlerde herkesin bu cepheleşmeye göre mevzi alması, duruş sergilemesi, olağanüstü önemlidir.

Emperyalizm, 1990'lı yılların başında SSCB ve Varşova Paktı'nın dağılmasına kadar Türkiye'yi NATO üzerinden komünizme karşı bir ileri karakol olarak kullandı. Bu ana kadar Türkiye'nin iç siyasi istikrarından ve güçlü bir ordusundan yana idi. Çünkü onu kendisi kullanıyordu. Ancak SSCB ve Varşova Paktı'nın çözülmesiyle emperyalizmin Türkiye'ye olan tutumu kökten değişti.

Emperyalizm,1990'lı yıllardan itibaren bölgemizde Büyük Ortadoğu Projesini devreye soktu. Bu süreçte PKK üzerinden Türkiye'ye büyük zararlar verdirerek Türkiye'yi siyasi istikrarsızlaştırdı. BOP dâhilinde Türkiye'yi siyasi olarak tam denetim altına almak için 2001 ekonomik ve mali krizini de ustaca kullanarak AKP ve Erdoğan'ı iktidara taşıdı.

AKP iktidarı ile birlikte PKK terörü yeniden hortlatıldı. Cumhuriyetin bağımsızlık, laiklik, hukuka bağlılık, ırkçılığı ret eden ve ulusu birleştiren Atatürk milliyetçiliği vs. gibi kurucu değerleri ayaklar altına alındı. Ergenekon ve Balyoz vs. gibi siyasi kumpas davlarla TSK yıpratıldı, aydınlarımız sindirildi.

Ilımlı İslam, BOP 'un İslam ülkelerinde 1991 den itibaren uygulanan rejimleriyle ilgili bir projesidir. Projenin amacı, dünya petrol ve doğal gaz rezervlerinin üçte ikisinin olduğu ve nakliyatı için büyük önem taşıyan bölgeleri, Batı dünyasında(emperyalist/kapitalist sistem) içinde tutmaktır. Petrol, yüksek düzeyde gelişmiş ve sanayileşmiş emperyalist ülkelerin kanı gibidir. Kanı olmayanın canı da olmaz. Bu nedenle emperyalizm BOP 'tan asla vaz geçmez!

Arap Baharı; Ilımlı İslam projesinin Tunus, Mısır, Cezayir, Bahreyn, Yemen ve Suriye'de uygulanan pratiğidir. Bu proje Mısır'da yanlış uygulandığı için (Mursi, projeye göre İslam ile Demokrasiyi birleştireceğine, şeriatı uygulamaya çalışmıştır) devrilmiştir. Suriye'de ise Esad'ın BAAS rejimini devirememiştir.

Kısaca BOP ve Ilımlı İslam iki ülkede yara almıştır; fakat değiştirilen yeni strateji ile BOP ve Ilımlı İslam uygulanmasına devam edilmektedir. Suriye'de tıkanan BOP şimdi Irak'ta sürdürülmeye çalışılmaktadır. Emperyalizm; perde arkasında IŞİD gibi terör örgütlerini kullanarak İran ve Rusya ile işbirliği yapan, BOP 'a karşı çıkan Maliki'yi ya devirip yerine Sünni "Ilımlı İslamcı" birini iktidara taşımak istiyor, ya da olmazsa Irak'ı üç parçaya bölmek istiyor. Türkiye, BOP ve Ilımlı İslam'ın merkez veya model ülkesidir. Bu açıdan emperyalizmin gözünde Türkiye'nin yeri bambaşkadır.

Ben de "*Yalnızca Atatürkçülere, devrimcilere, solculara, ulusalcılara, milliyetçilere başkan seçmiyoruz* " olduğunun gayet bilincindeyim. Fakat sorun bu değil ve ben kendi yorumumda da seçilmesi gereken adayı doğrudan bu şekilde tanımlamadım.

Benim adayda aradığım esas ve birinci kıstas; onun antiemperyalist olması, Ilımlı İslam projesine karşı çıkmasıdır. Elbette Cumhurbaşkanlığı makamına seçilecek adayın, Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu olan M. K. Atatürk'e uygun özellikler taşıması da önemlidir. Çünkü Ilımlı İslam projesinin hedefinde; bağımsızlık, ulusal birlik, toprak bütünlüğü, laiklik, demokratik ve hukuk devleti olma gibi temel nitelikler taşıyan Türkiye Cumhuriyetinin tasfiye edilerek yerine "Ilımlı" (!)bir İslamcı devletin kurulması vardır. Dolayısı ile Türkiye Cumhuriyetinin bu kurucu değerlerini savunan birinin bu makama seçilmesini istemek te bu ülkeye ve tarihimize yapılacak olan en büyük sadakattir!

Saygılarımla.

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

- Güncel [2]
- İç Siyasa [3]

Kaynak URL (*25/04/2024 - 17:52* tarihinde yazdırıldı):
https://www.politikadergisi.com/makale/ekmeleddin-ihsanoglu-tercihinin-analizi-baskanlik-sistemi-mi-parlamenter-sistem-mi

Bağlantılar:
[1] https://www.politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici
[2] https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel
[3] https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı